

ніето да влѣзватъ прѣстѣпницѣтъ на догмытъ въ храмоветъ, когато умрѣ такъвъ нѣкой, политическытъ, сѣдебнытъ и полицейскытъ началства не могатъ да принудятъ свещеницытъ да погребатъ мъртвецѣтъ.

Когато Митрополити, Епископи, свещеници и други Българи оставятъ слѣдъ смъртъ чрѣзъ завѣщаніе на черквытъ, на сиромасытъ, и на Екзарха наслѣдствования, завѣщаніето ще да бжде чевствуемо и ще има законнѣ сила, и таквызъ подлосы могатъ да ся разгледатъ отъ свещенытъ съдовища чрѣзъ испытваніе на свидѣтели, привожданы отъ Българскый народъ споредъ догмытъ му.

Колкото ся касае до онова което нѣкои отъ Българитъ при-живѣ бы расположили за Екзарха, Митрополитытъ, Епископытъ, свещеницытъ, черквытъ, училищата и болницытъ, тѣ когато умрѣтъ, таквызито наслѣдствования ся